

„Mærkværdigt! En virkelig Opstandelse fra de Døde — kan man jo næsten sige. Det kunde egenlig være ganske interessant at have prøvet det.“

„Ligger De selv hernede for Deres Helbred, Hr. Generalkonsul?“

„Jeg? ... Synes De, jeg ser ud til det?“ spurgte Kæmpen smilende men dog straks lidt ængstet. Han var en solbrun Mand i sin bedste Alder, havde et kraftigt Overskæg og to mandelstore, skinnende hvide Fortænder. Hver Gang han smilte — og han smilte næsten bestandig — præsenterede de sig bag Skægget som bag et Hareskaar. „Næ, Gud være lovet, jeg fejler ikke noget. Siden jeg begyndte at bruge det Wellerske System, har jeg følt mig som et Føl paa en Sommereng. Jeg havde tidligere brugt den Pettermannske Metode, men det er Humbug og Reklame. Weller derimod er Problemets lykkelige Løsning. — Hvordan er det, Direktør Zaun? De er selv kommen herved for Helbredets Skyld, ikke sandt? Er det Brystet?“

„Nej, jeg lider af Søvnløshed — desværre. Professor Hagen har tilraadet mig en Luftkur.“

„Ja, Søvnløshed maa være en skrækkelig Plage. Jeg havde en Gang nu i Vinter faaet en ubehagelig Efterretning sent om Aftenen. Jeg forsikrer Dem, jeg laa halvanden Time uden at kunne falde i Søvn. Tænk Dem! To Gange maatte jeg op af Sengen og tage kold Styr, inden jeg faldt til Ro. Jeg glemmer aldrig den Nat! ... De skal forsøge med Weller, Direktør Zaun. Op Klokken syv, Systemet punktlig gennemgaaet i tolv Minutter for